

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie S. S.

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k.w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2023 r.,

skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej

zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.

II AKa 302/22,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia S.S. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2023 r. do Sądu Apelacyjnego w Lublinie wpłynęły cztery pisma S. S. umieszczone w jednej kopercie, wszystkie datowane na dzień 17 kwietnia 2023 r. (k. 14580, k. 14583, k. 14584 i k. 14585 akt II AKa 302/22). Pierwsze z pism było zatytułowane: „Informacja o planowanym złożeniu skargi kasacyjnej oraz wniosek o otrzymanie wyroku wraz z uzasadnieniem”. Pozostałe oznaczone jako skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie II AKa 302/22 w istocie dotyczyły okoliczności związanych z kwestiami wypadkowymi, takimi jak nieuwzględnienie propozycji poprawek do protokołu, nieuwzględnienie żądania dołączenia do akt protokołu z innego postępowania, wyłączenia sędziego albo okolicznościami dotyczącymi skutków postępowania upadłościowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej „w toku postępowania”.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu *meriti* do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie; tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 grudnia 2004 r., 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08; III SPP 23/04; 15 listopada 2012 r., KSP 12/12; 25 lipca 2013 r., KSP 4/13; 3 września 2019 r., I NSP 73/19).

Wyrażony w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość termin do wniesienia skargi jest zachowany, jeżeli skarga została złożona na tym etapie postępowania karnego, którego dotyczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08 wraz z przytoczonym tam orzecnictwem).

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej skargi, należy stwierdzić, że postępowanie w sprawie S. S. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in. zostało prawomocnie zakończone w dniu 17 kwietnia 2023 r. Tego dnia Sąd Apelacyjny w Lublinie rozpoznał apelację wniesioną przez obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 20 grudnia 2021 r. i wydał wyrok (k. 14379-14380v akt II AKa 302/22). Skarżący złożył zaś skargę na przewlekłość po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie II AKa 302/22, co jednoznacznie potwierdza treść wniosku samego skarżącego

o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem wniesionym równocześnie ze skargą na przewlekłość.

Na marginesie jedynie odnotować należy, że analiza okoliczności wskazanych w skardze prowadzi do wniosku, że skarżący w istocie domaga się kontroli prawidłowości różnych okoliczności i czynności sądowych oraz pozasądowych, które nie podlegają kontroli w trybie ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[ał]